

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 ceceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Nu pace, ci — sabie!

Aceasta e cuintesința discursurilor dlui ministru de interne Hieronymi rostite cu ocazia pelerinajului seu prin Ardeal.

Ministrul „pacificator“ a venit în părțile Ardealului ca să anunțe răboiul de exterminare a aderenților programului dela 1881, partidului național și în general poporului român, căci astăzi nu mai este Român de inimă, care să nu fiină strâns la programul național.

Noi primim lupta rezoluți. Decât o viață rușinoasă mai bine o moarte cinstită!

Protestăm însă cu toată hotărârea în contra denunțării perfide a presei maghiare și a guvernului, că noi am provocat răboiul fratricid. Istoria parlamentului maghiar ne este martoră: Românii au luptat alături cu Maghiarii pentru întemeierea vieții constituționale de stat în Ungaria.

Îi găsim în dieta din Pesta la 1861, apoi la 1867 și până la 1875, luând parte activă la lucrările parlamentare. Acesta e fapt, care nu se poate tăgădui.

Atitudinea noastră leală și patriotică a fost determinată la început prin adresa legislației din 1860, care, în conformitate cu diploma din Octomvrie aceiași an, recunoștea existența națiunii române și făgăduia solemn, că va pune în aplicare principiul egalității naționale.

Prin pactul dualistic însă din 1867 naționalitățile rămaseră trase pe sfoară, și Maghiarii, văzându-se acum la largul lor, le deteără ca din grație legea, ce se numește spre batjocura principiului egalității: lege pentru egala îndreptățire a naționalităților, care în fond cuprinde negațiunea existenței națiunilor nemaghiare din patrie.

Românii cu toate acestea nu lasă terenul constituțional de luptă. Ei tot mai sperașii, că vor aduce pe Maghiarii la rezon, ca să recunoască și să asigure prin lege drepturile de limbă și de liberă dezvoltare a poporului român. Deputații lor continuă cu multă energie și conștiință activitatea parlamentară, ce li-se impunea prin poziția lor de reprezentanți ai poporului.

În unire cu deputații celorlalte naționalități și spriginți de către grupul democratic maghiar, cum se numia atunci grupul lui Tisza, deputații naționali români formulară un proiect de lege, numit: „Proiect de lege pentru regularea și asigurarea naționalităților și limbilor de țară în Ungaria“, care avea de scop a satisface pretențiunile naționalităților nemaghiare prin largirea și îmbunătățirea legii de naționalitate din 1868.

Guvernul maghiar de atunci, strimtorat prin pășirea resolută și bărbătească a deputaților naționali, pornește pe căi piezoșe, tocmai ca actualul guvern, spre a rezolva chestia română. Ministrul-pretident Lónyay în anul 1872 colindează pe la Blaj după Memorand, ca și-cum el n'ar fi auzit această, în parlament, din rostul deputaților români, care sînt dorințele și postulatele națiunii române?

Memorandul cerut i-s'a prezentat cu data de 3 Iulie aceluiași an, iscălit de metropolitul Vancea, G. Barițiu, Ilie Măcelariu și Dr. Ioan Rațiu.

Dar guvernul datu-și-a silința serios, ca să studieze și să cunoască din temei chestia română? Arătat-a el aceeași bunăvoință, care au arătat-o Românii pentru aplanarea diferințelor, a împăca spiritele și a stabili reciproca încredere între Români și Maghiari?

Nu!

Ne-am adresat camerei, ne-am adresat guvernului, factorilor constituționali, cu plânsorile noastre și în tot locul am fost respinși! Am probat, va să zică, toate mijloacele legale și constituționale, dar imposibil ca să ajun-

gem la un modus vivendi cu Maghiarii. Memorandul dela Blaj zace în cartonele ministerului neresolvat!

Ear' în parlament chestia română se suprîmă prin măsurile violente ale guvernului cu care au scos pe toți deputații naționali din parlament.

Ultima încercare, ce o făcură deputații naționali români și sârbi pentru a ajunge la o înțelegere cu Maghiarii în privința postulatelor naționale ale popoarelor nemaghiare din patrie, fu proiectul de rezoluțiune prezentat camerei maghiare în ședința dela 14 Februarie 1874, de următorul cuprins:

„Considerând că limba este un element esențial, un mijlocitor, ba chiar înaintător al administrației publice, și așa, ținând în vedere acea axiomă a constituționalismului și a adevăratei democrații, după care potestea de stat este pentru popor, și funcționarii publici sînt pentru locuitorii țării, urmeză de sine, că o administrație bună cere, ba chiar pretinde cu imperiositate, ca mai virtos în atingerile oficiale nemijlocite cu poporul, organele de stat să-și îndeplinească agendele oficiului în limba populației concernente;

„considerând, că din partea comunităților, corporațiilor și cetățenilor de naționalitate și limbă nemaghiară, de atâtea ori deja s'au ridicat plânsori momentuoase și întemeiate pentru marile defecte, precum și pentru neexecutarea și neexecutabilitatea articolului de lege 44 din 1868, despre egala îndreptățire națională, încât în Ungaria și în Transilvania nemulțumirea comună a popoarelor nemaghiare s'a manifestat într'o formă generală și spre toată întemplantarea deamă de atențiune;

„considerând, că satisfacerea și mulțumirea naționalităților nemaghiare în atinsa direcțiune este o condițiune și un postulat fundamental pentru existența patriei comune și asigurarea vazei ei, precum și pentru susținerea libertății constituționale, care condițiune recunoscută și împlinită, în rezultatul seu final ar urca în mod însemnat plecarea spre sacrificie în toți cetățenii statului, prin ce cu atât mai ușor s'ar ajunge restabilirea echilibrului în budget;

„considerând mai departe, că și împregurarea, că confiniul militar maghiar într'aceea s'a redat patriei mame, ceea-ce cu atât mai de lipsă și mai neamăabilă face revisiunea legii susținatoare pentru naționalități, deoarece ce pe de o parte reprezentanții aceluiași ținut n'au participat la crearea acelei legi, pe când aceea taie afund și în referințele aceluiași ținut; de altă parte, pentru-că în acele părți aplicarea legii pentru limbă întâmpină diferite greutăți și pedeci, care numai prin perfecționarea respective largirea acelei legi se pot delătura, în fine:

„Considerând și acea împregurare faptică, că precum ne-am convins din publicatele până acum consultațiunii, atât ale comisiunii de 21 cât și ale comisiunii de 9 emisă de aceea, la deliberarea acelor măsuri și reforme ce stau în strînsă legătură cu chestia de naționalitate, respective de limbă, până acum de loc nu s'au atins, aceste interese, și prin urmare, că condițiunile de împăciuire și satisfacere pe calea legislației și administrației a populațiilor de naționalitate nemaghiară ale patriei până acum de loc nu s'au adus în combinațiune, —

subscriși reprezentanți ai poporului recomandă, ca onorabila Casă să binevoască a decide că:

„Comisiunea de 21 emisă de această casă din ședința sa dela 29 Decemvrie anul trecut, în mod suplinitor să se avizeze a se nîsu, în conțelegere cu ministerul de aici în-colo, ca examinând cu deamăruntul condițiunile de împăciuire și mulțumire a populației nemaghiare din patrie, în privința naționalității, limbii și culturii comune a ei, să sistematizeze dispozițiunile cuvenite despre măsura și modul, în care ar fi a se considera și realiza acelea, și prin urmare și în acest merit să substearnă raport detaliat înaintea casei.“

Dat în Budapesta, 14 Februarie 1874. (Subscriși: Sigismund Borlea, Alexandru Mocsonyi, Partenie Cosma, Mircea Stănescu, Alexandru Trifunat, Svetozar Mileti, Antoniu Mocsonyi, Lazar Costici, V. Babeș, Alexandru Roman.)

După atâtea încercări și stăruințe zadarnice pentru rezolvarea chestiunii naționale, Românii înțeleseră, că pentru ei nu este loc în cadrul constituției maghiare, și că în fața sistemului de corupțiune și violență dacă ar și răsbli la alegeri, ei n'au ce căuta în parlament. Astfel primară, din necesitate, împinși de Maghiari, politica de pasivitate și Români din Ungaria și Banat! Dl Alexandru Mocsonyi fu cel dintâiu, care imediat după căderea proiectului de rezoluțiune al deputaților naționali, inaugura această politică față cu parlamentul maghiar, prin depunerea mandatului seu, pe motiv că nu poate să correspundă datorințelor sale, precum ar dori, și precum alegătorii sei cu drept ar pute pretinde dela dînsul.

Cine acum sînt perturbatorii bune înțelegeri și pacificei convețuiri a popoarelor patriei, agitatorii naționali ori Maghiarii, care au desconsiderat și desconsiderat sistematic gravaminele naționalităților, jertfind interesele patriei comune pentru utopica idee de stat maghiar?

Între anii 1860—63 încă se răspândiau calumni și denunțări în contra Românilor, prin care inițiiile seculari ne acuzau cu crima infidelității către Tron și patrie.

Pe atunci însă regimul Maiestății Sale zicea:

„Stă în voința și în puterea noastră de a satisface dorințele Românilor fără umbră de periclitarea statului, așa încât ei să-și țină de glorie și fericire a fi și a se numi cetățeni ai acestui stat, a-și da averea și sângele lor pentru conservarea și înflorirea lui, și a nu mai avé alte aspirațiuni în viața lor.“

Guvernul maghiar însă, care de 27 de ani ține puterea, nu numai nu este învoit, ca să satisfacă dorințele Românilor, ci prin o politică șovinistă agresivă, prin politica de rasă, caută tot mai mult ca să înstrăineze naționalitățile de idealul comun: mărirea și înflorirea patriei.

Persecuțiile pornite pe toate liniile în contra Românilor, întemnițarea conducătorilor și frunțașilor poporului sînt semne evidente, că Maghiarii nu voese pacea ei — sabie. Ni-a spus-o dl Hieronymi în discursul seu dela Cojocna, când a declarat, că va procede cu toată asprimea legii în contra aderenților programului național dela 1881.

Calătoria ministrului prin Ardeal numai la aparență și pentru a seduce opiniunea publică, se pune în planul guvernului de a pacifica pe Români, căci nu dela noi depinde ca să fie, ci dela Maghiari, dela parlamentul din Budapesta. Sau doară ne crede guvernul de o națiune minoreă, care uitând de drepturile ce și-le-a reclamat eri, astăzi ar pute fi îndestulată cu sfărînaturile stăpînului?

Se înșală! Pentru noi promisiile reforme ale legii de presă și electorale nu au valoare reală. Noi pretindem drepturile naționale, care totdeauna le-am pretins. Și dacă ministru, ori guvern maghiar nu se va găsi ca să stee cu noi de vorbă pe baza programului național, nici Român nu se va găsi ca să stee de vorbă cu ministrul ori guvernul pe baza actualelor stări de lucruri. Și în cazul, că s'ar găsi cutare rățacit: partidul național și geniul românismului va îngrijii, ca șters să fie din cartea neamului românesc, și igonit ca un păgân și vameș din sinul poporului!

Presă jidano-maghiară la înalțimea ei. În mai multe foi maghiare se colportează minciuna infamă, că membrii comitetului național condamnați în procesul Memorandului, pentru aceea ar fi fost escortați cu gendarmii la temniță, pentru-că nu ar fi dat ascultare provocării procuraturii supreme de a se presenta de bunăvoe. Dăm cea mai

categorică desmîțire acestui tertip fără păreche. După informațiunile incontestabile ce avem, dintre toți condamnații Memorandului numai singur dl Patriciu Barbu a primit provocarea ca să se prezente de bunăvoe la începerea pedepsei. Toți ceialalți au primit provocarea din mâinile gendarmilor, care la moment i-au și escortat cu trenul cel mai de-aproape. Ar fi datorința procuraturii să desmîță, în interesul adevărului și al justiției, minciunile nerușinate ale javrelor ovrești, sau dacă îi dă mâna, să ne desmîță acum pe noi. Prevedem însă, că onorabilul domn Vita Sándor va tăce, căci îi vine la socoteală lumii șoviniste maghiare se motiveze cu o minciună brutalitatea ce în chip legal nu se poate motiva.

Comitetul franco-român la Paris.

Voința Națională scrie: Cetitorii nostri își reamintesc că la Paris s'a organizat o Ligă specială, compusă din Francezi și Români, pentru revendicarea drepturilor Românilor din Ardeal și Ungaria. Această instituțiune a devenit, sub numele de franco-roumaine, o secțiune a societății de etnografie și prin urmare comitetul franco-român nu este numai o societate fără nici o autoritate, ci devine un așezământ de utilitate publică, precum a fost recunoscută întreaga societate de etnografie prin special decret al republicii franceze. Cancelaria comitetului franco-român s'a stabilit rue Magazine 28 (Paris). În ședința dela 19 Iulie, comitetul franco-român a luat două hotărri, relative la organizația lui. S'au creat douăsprezece locuri de membri titulari perpetui, locuri care au să fie ocupate de unii din cei mai iluștri bărbăți ai Francei. Sînt doi președinți de onoare, unul francez și altul român. E probabl că cel francez va fi dl Jules Simon. În cutend vom comunica prima listă de membri iluștri francezi din comitetul franco-român.

Causa română în Anglia. Ni-se scrie din Londra: Sămbătă în 28 Iulie grațioasă apărătoare a cauzei noastre d-șoara Del'homme a ținut o conferență asupra Românilor din Transilvania, la clubul positivist, compas numai din dame. A vorbit mai întâiu despre poziția geografică a Românilor și numărul lor, despre obiceiurile române, despre poezia și musica română, despre modul de vețuire al Românilor, despre industria de casă a noastră (la punctul acesta a vorbit mult despre femeia română în terminii cei mai avantajoși), despre costumele române (d-șoara Del'homme era în costum național românesc, care a fost admirat de toate damele). Ear' la fine a vorbit de aspirirea poporului român de către Maghiari. Englezile au dat o deosebită atențiune acestui punct. La sfirșitul conferenței toate damele engleze au dorit Românilor din Transilvania recăștigarea cât mai promptă a tuturor drepturilor lor, pentru care luptă și pentru care elita românească este condusă la temniți.

Rezolvarea chestiei române. Cetim în *„Pester Lloyd“* de ieri: „Într'o serioare din Budapesta a lui *„Politische Correspondenz“* se accentuează, că ar fi o amăgire dacă s'ar aștepta înlăturarea chestiunii române dela vr'o acțiune legislativă, fie aceasta ori-și-cât de bine chibzuită. Trebuie să se aibă în vedere, că stările de lucruri în Transilvania sînt produsul unui proces de mai mulți secolii. Nici nu trebuie ăredus la cutare sau cutare legi faptul, că Ungaria suferă de răul chestiei române, ci la aplicarea falsă a aceloră și la anumite împregurări sociale. Dacă odată funcțiunile în Transilvania vor fi ferite de gelosile nebune ale coteriilor familiare și se va introduce administrația de stat cu dreptul de numire al statului, atunci deja prin aceasta se va înlătura o cauză principală a frecărilor continue între cele două naționalități. Ministrul de interne, dl Hieronymi, s'a reîntors din călătoria sa cu convingerea, că relele în Transilvania sînt cu totul nevindecabile și că înstrăinarea Românilor s'ar pute foarte bine înlătura prin o politică înțeleaptă. Guvernul e decis ca să se dedice cu zel rezolvării chestiei române și să căștigate prin cucerire morală pe Români pentru idea de stat maghiar. Fie că deocamdată, sub

presiunea înverșunării ce domnește, nu se po aștepta succese însemnate dela o asemenea politică, dar' pentru viitor această întreprindere nu pare a fi fără de prospecte. Terenul pentru această acțiune trebuie înecut, în inecutul pregătit și mai virtos nu-i permis a mai nutri agitațiunea.“

Vom reveni.

Chestiunea română în delegațiuni.

Foile maghiare aduc știrea, că în sesiunea viitoare delegațiunilor va fi adusă pe tapet, în legătură cu afacerile externe, și chestia română. După-cum e informat *„Pesti Hirlap“*, cu acel prilegiu va fi atrasă atât din parte guvernamentală cât și opozițională atențiunea ministrului de externe asupra faptului, că agitațiunea română se bucură de spriginul factorilor oficiali din București și al cercurilor ce stau în legătură întinsă cu acestia. Ministrul de externe va face declarațiuni despre pașii ce i-a făcut în această privință la guvernul român. Se vede că mișcarea română i-a pus pe gânduri pe „voincoșii“ patrioți.

În agonie... De toate se apucă în desperarea lor. „Idea“... atâtea i-a zăpăcit, ea nu mai știu nici ei ce să mai facă, unde să caute sanare. Odată Românii sînt de vină, de alte ori guvernul, mai apoi Kálnoky... Viena, acum mai de curend „biuroul de presă maghiar“ și „serviciul telegrafic pentru informarea străinătății“. Véd zilnic cât de frumos înaintea cauza noastră și cât căștigă înaintea „Occidentului cult“ și asta-i supără rău și se desceară asupra — biuroului telegrafic din Budapesta, ca și-cum biuroul ar fi de vină că ei sînt și nebuni și răi.

Acțiunea Cehilor-tineri în delegațiuni.

Correspondentul vienez al foii rusești *„Moskovskie Vedomosti“* anunță, că deputații Cehilor-tineri vor acenția și în sesiunea din estan a delegațiunilor punctul lor de vedere opozițional față cu tripla alianță. Deasemenea ei au de gând să facă o propunere specială cu privire la evenimentele din urmă în Bulgaria și Sârbia și la rolul Austriei în acestea. În același timp ei vor aduce în discuție provinciile ocupate Bosnia și Erțegovina, cu care prilegiu se vor divulga o mulțime de lucruri interesante cu privire la propagarea culturii și la gospodăria fără de nici un control a domnului Kállay în aceste provincii.

Regele Carol și Kálnoky, ministrul de externe comun.

„Politischer Correspondenz“ spune, că ministrul Kálnoky a fost primit în audiență de către regele Carol, în localitățile legislației române din Viena. S'au întretinut timp mai lung.

Presă germană și cauza noastră.

Ziarul *„Deutsches Volksblatt“* din Viena publică în numărul seu dela 1 August n. sub titlul „Goana în contra contelui Kálnoky“ un interesant articol, în care se ocupă și cu cauza noastră.

După-ce arată atitudinea dușmănoasă a presei maghiare față cu contele Kálnoky, foaia germană continuă:

Domnii dela Budapesta vreau așadar' — aceasta rezultă lămurit din declarațiunile lui *„Pester Lloyd“* — ca contele Kálnoky să constrîngă în cale diplomatică pe guvernul din București, ca să înăbușească ori-ce manifestațiuni de simpatie ale Românilor din regat pentru conaționali lor din Ungaria. Privit din punct de vedere maghiar, lucrul acesta poate-că e explicabil, numai că nu trebuie să fie atât de anost, ca pentru motivarea acestei pretențiuni să se provoaci la interesul întregii monarhii. Acest interes pretinde înainte de toate, ca relațiunile noastre externe să fie bune și amicabile cu toate puterile, în special însă cu acele puteri, a căror simpatie, cu considerare la interesele noastre orientale, e foarte de mare preț pentru noi. O astfel de putere e România, și politica noastră externă ar comite un păcat neiertat, dacă, satisfăcend dorințelor Maghiarilor, s'ar ames-

teca în raporturile interne ale României, vrând să constrângă pe guvernul acesteia, ca să se primească pe forța manifestărilor de simpatie ale poporului român pentru conaționalii și persecutați și aserviți de Maghiari. Abstrăgând cu totul dela împingerea, că ne îndomim serios de succesul unui astfel de amestec, dar aceasta ar duce numai acolo, ca România să ajungă în timpul cel mai scurt în apele politice rusești. Ar fi oare aceasta în interesul întregii monarhii?

Dela anul 1868 încoace, în urma incapacității politice a partidelor de dincoace de Leitha, Maghiarii s'au obișnuit a identifica interesele maghiare cu interesele întregii monarhii. Câți bani ne-a costat pe noi cei de dincoace de Leitha aceasta, câte dejosiri ni-a adus nouă aceasta, nu vom să mai repetăm la acest loc. Amintim numai, că noi cei din Cisleithania suportăm cea mai mare parte a cheltuielilor pentru oficiul externelor, pentru armată și flotă, că noi avem să suportăm partea cea mai mare a contribuției de sânge, prin urmare interesele Cisleithaniei în direcția politice noastre externe reclamă cel puțin tot atât de considerabile, ca cele maghiare, și în cazul acesta cu atât mai vîrtos, că aici nu e vorba de dorințele întregii populații din Ungaria, ci exclusiv numai de aspirațiunile minorității jidano-maghiare. Noi și ne-maghiarii din Ungaria vrem însă să întreținem cele mai bune relații cu România. Întemplantându-se în realitate ca guvernul maghiar să aducă în sesiunea de toamnă a delegațiilor chestia română pe tapet, atunci ar fi de dorit, dacă s'ar găsi și în delegațiunea de aici cineva, care să aibă curajul de a ocroti interesele statului comun față de cetezanța jidano-maghiară.

PRESA STRAINĂ
și
CHESTIUNEA TRANSILVANĂ.

Presă europeană continuă a se ocupa cu chestiunea transilvană.

„Le Nord“ delă 9/21 Iulie publică un articol, prin care probează că dizolvarea comitetului național român din Ardeal este o violațiune flagrantă a drepturilor constituționale. „Români“, zice „Le Nord“, „se vîd de azi înainte puși afară din lege“.

După ce ziarul „Le Nord“ analizează în mod favorabil răspunsul Doctorului Rațiu, când i-s'a comunicat adresa ministrului relațiilor la dizolvarea comitetului, zice: „Comitetul e dizolvat, dar sentimentul național este mai activ decît ori-cînd, și ceea ce guvernul maghiar nu va pute distruge, sînt aspirațiunile comitetului. Ele au astăzi un larg loc în viața publică a naționalităților nemaghiare, precum Slovacii, Români etc. O înțelegere este aproape stabilită între toate aceste naționalități, pentru o acțiune comună. Un mare congres va fi convocat în curînd de delegații tuturor naționalităților. Disordinea și anomalia constituțională în imperiu vor găsi un adversar de temut în această alianță a naționalităților“.

„Des Debats“ continuă frumoasa sa campanie contra nedreptății și procedimentelor guvernului maghiar față de Români. În numărul delă 23 Iulie „Debats“ publică o corespondență din Viena, prin care dă seamă despre călătoria lui Hieronymi în Ardeal. „Debats“ constată că aceasta va să zică că a recunoscut Maghiarii că bunul nu era tot mai normal și neted. „Debats“ nu prea speră mult delă această călătorie. Români s'au abținut de a eși întru întîmpinarea lui Hieronymi, căci ei sufer persecuțiuni mai grele chiar decît în zilele rele ale regimului Tisza. Dar n'avea nevoie de călătoria ministrului maghiar? Au nu demască el destul de bine situațiunea deplorabilă a Românilor?

„Le Sidle“ din 20 Iulie în un însemnat articol al domnului G. Ganeau zice că „nedreptățile tribunalului delă Cluj și ale curții supreme din Pesta asigură victimelor simpatia națiunilor civilizate și devin așa pentru revendicațiunile Românilor un gaj de apropiată independență. Domni Doctor Rațiu și companiunii sei de adversitate sînt martiri ai cauzei naționale: ora va suna și cu toată împotrivirea și ura oarbă a Maghiarilor, când compatrioții (închișilor) vor deschide voioși porțile temnițelor, le vor da primele locuri; precum azi îl iau acel loc în inima lor și le vor decerne astfel recompensa datorită acelor care, nedesperând nici-odată de patria lor, au suferit pentru ea.“

„Le Soir“ din 21 Iulie zeflemează călătoria triumfală a lui Hieronymi în Ardeal. El a fost negreșit acoperit cu flori... de autorități. Numitul Hieronymi a declarat în Ardeal că se va silî din toate puterile lui să potolească agitațiunea din țeară. A adăogat că dorințele legitime ale Românilor vor fi realizate, dacă ei vor renunța la programul lor, adică de ce n'ar fi putut zice ministrul că el va aplica programul Românilor, de vor

renunța și ei la dorința lor. E puțin probabil că limbajul ministrului să poată aplana dificultățile care i-le-a scormonit cu dragă inimă cabinetul maghiar.

Ziarele italiene sînt pline de articole cu referență la chestiunea ardeleană. „La Sveglia“, „Il Secolo“, „Il Ticino“, „La Riforma“ din Roma, „Il Diritto“ aduc mai în toate zilele frumoși articoli protestând contra Maghiarilor.

Presă rusească încă se ocupă cu noi. „Grazdanini“, „Novoe Vremia“ etc. condamnă și înfierează politica maghiară.

Nu tace nici presa engleză, și între diversele ziare care se ocupă cu chestia română cităm pe „Evening Standard“ delă 21 Iulie 1894.

Adresă de încurajare.

Din Cîmpina a sosit la redacțiunea noastră o caldă adresă de încurajare martirilor noștri.

Adresa se termină astfel:

Fiți cu curaj, România întreagă este cu voi, mergeți înainte, isbînda este a voastră.

Semnați:

- A. Ionescu, Ioan Vasilescu, Stefan Uicu, ziarist, C. D. Antoniadă, familia Alexanu, R. C. Polysu, Iosif Penhas, Sevastie Ionescu, Nicolae Ionescu, Maria Davidescu, Al. H. Ionescu, familia Al. Ionescu, familia Leonescu, Elisa A. Ionescu, Ana I. Davidescu, Aurel Chrestescu, familia V. Scăceariu, Maria Triandafil, Vasile Hilmu, C. C. Poliza, Maria C. Nuțu, Pompiliu Florescu, L. Niculescu Jacques, Polyza, Alexandreanu Seicar, d-șoara Maria St. Ionescu, Ioan Ruseșcu, Z. Marinescu, Stephen Lakeman, Traian Dumitrescu, d-na E. Dumanescu, Dumitru Chehaescu, Gh. Marinescu, Horațiu Butoianu, Octav. Moroianu, Iulian Demetrescu, Ioan Ionescu, V. Iancovescu, Traian Oprescu, Vasile Iliescu, Vasile Ionescu, Ioan Davidescu, Constantin Vasilescu, Virgiliu Bobulescu, Anton Badea, Dr. P. Vasilescu, V. Demetriu, Ant. Barbu, Constantin Vasilescu, Georges Viel, Alexandru Bradescu, Anton Buicu, Elena St. Ionescu, G. Drăgănescu, Vasile Traian, S. Baboianu Vasile Oprescu, C. Rădulescu, Zossima, Honațiu V. Leonescu, C. Ilariu, G. G. Voinescu, C. Theodorian, Gaston Deschamps, Eugen Cristescu, Nicolae Cristescu, Pemeles Demarat, I. Vancoeanu, G. G. Borănescu, G. Cărligean, V. Cărligean, George Sároche, C. Baltazar, Martin Moian, Ianculescu, preotul Leon Nicoreanu, Lascar Constantinescu, Leon Mallen, Filip Braunstein, Nicolae V. Hemsescu, Ioan Muntean, Ioan Olteniceanu, C. Sfetea, Mihaiu Berardi, P. Ionescu, N. Gudiu, V. Senalea, N. Dogariu, Natalia Basilescu, Toma Basilescu, Elena Coadă, Constantin S. Ionescu, Victor Bacaloglu, Vasile S. Ionescu, Traian Voiculescu, A. Bizon, Anton Borneanu, V. Marculescu, Leon Niculescu, M. Constantinescu, Vasile Maroneanu, Victor Olănescu, Tache Brizon, Adolfină Cristescu, Sofia Marinescu, Aurel Nicoreșcu, S. Andrias, Ioan Antonescu, V. Niculescu, Anton Fotescu, Iosif Termos, George Plastara, G. Bădiescu, George Mihăescu, Al. Mihăescu, C. Dumitrescu-Buzău, T. Ionescu, D. Vasilescu, C. C. Dobrescu, Zorneanu, Th. Dobrescu, L. Lupu, V. Murgulescu, Lipati, Ioan Negulescu, Eduard Dioghend, Ioan Duca, Iacob Dobrescu, Traian Stoenescu, V. Negruzți, Const. Duca, H. Dumitrescu, Vasile Oprescu, I. I. Vasilescu, H. Hinsa, Chrisempu, G. G. Vernescu.

Prisonieri de stat maghiari.

Sub acest titlu scrie „Nemzeti Ujság“ un lung prim-articol despre chestia română. Spune că toată chestia română se face în București și Iași și dacă România n'ar fi la spatele Ardealului, chestia română nu ar exista. În legătură cu aceasta toată vina o aruncă în spatele politice externe a guvernului, care pe deoparte a neglijat contrabalansarea agitațiunii externe pe altă parte i-a îndreptățit pe Români din lăuntru granițelor. Spune că la un eventual războiu Maghiarii s'ar pute rîful cu România și atunci s'ar îngrijî ca Ardealul al lor să fie ear' România imposibilă pentru totdeauna. Apoi continuă:

„Ce-ar zice Hieronymi, când comandantul pompierilor Szczerbovsky, ar stropi focul cu petrolu? Ar zice că e înțeles și energic? Ministrul liberal așa face. Îi și sumuță pe Români și îi vatămă. Fanatismul național vrea să-l stîngă cu fanatismul religios. Pe advocați îi prigonește cu proces criminal pe preoți cu prigonește religioasă. Pe aceea îi închide, dela acestia le ia și pânea cea de toate zilele și după acestea vine Hieronymi și strigă: veniți, Românilor, la guvern și iubiți statul reprezentat prin minister. O! guvern wekerlian, puternic, liberal și energic, care te sîrșești de o așa iubire părintească!

Români însă nu vin. E bine și așa. Va arăta guvernul, că „dacă nu se îndoaie se frînge“. Va organiza poliția de stat, va săvîrși reforma administrativă și dacă toate acestea nu o să ajute nimic, acolo sînt temnițele din Seghedin și Vaț.

Rațiu, Lucaci și Coroianu deja sînt în Seghedin, ear' pentru ceialaltă ministrul Szilágyi s'a îngrijit de curțir liber în Vaț. Acești domni „trădători“ au fost judecați după lege și osândă și-o iau tot după lege, după-cum bine au meritat-o. De ei nu mî doare, dar procesul Memorandului l-am ținut dela început de o mare greșeală politică. Legea pretinde că pécătoșii să fie pedepsiți pentru pécatele lor, dar justiția să urmeze după crimă numai decît, să nu schiopăteze, procesul să nu fie dependent de consiliul ministrilor. Din greșeala guvernului s'a prefăcut acest proces în — prigonește politică, și propaganda română a putut să-l folosească pentru o nouă agitare. Din pécătoșii acestui proces s'au făcut înaintea poporului român — eroi, ear' iniimiciția între Români și Maghiari s'a făcut mai acută ca ori-cînd dela 1867 încoace.

Și acum poate să vorbească Hieronymi de cuviință, de echitate, de reformă administrativă, de pace, de frățietate ca un franc-mason; liberalismul seu nimeni nu-i dă ascultare. Faptele sînt contrare cuvintelor.

Cu aceste noi ne-am dat deja, dar s'ermanii din provincie, care rar pot să vadă căte un ministru viu — se miră. Ear' Români se fac ca și-cum nu ar fi ei de vină, ca și-cum ei nu s'ar fi lăpădat de patrie și de constituție.

Cu politică de temniță nici un partid n'a putut să învingă. Nu li-a succed această nici Englezilor nici Austriacilor și nu le va succede nici — liberalilor. Eată „ultima rețio“ a lor: experimentarea desperată a stupidității, ca să arăte energie cu care să-și acopere deplinul seu fiasco.

Nu a putut să fie lipsit nici articolul acesta ca și toți ceialalți din foile maghiare de timbrul șovinismului pécătos și de halucinațiile „ideii de stat“, totuși sînt căteva trăsături din care putem constata, ceea ce noi demult am constatat, că: toate fărădelegile guvernului maghiar, sînt un act de desperare în fața invingierilor ce le-a raportat cauza noastră în timp așa de scurt. Și asta e — un noușm de invingere.

Ticaloșii administrative.

Spectate domnule redactor!

De când 'mi-s'a făcut perchișiție domiciliară, în ziua de Rusalii, prin un sublocotenent, un sergent și un gendarm — aflând Memorandul și un Manifest la mine, pe care le-au confiscat, și un număr din „Unirea“, din acel moment nu mî mai lasă în pace. Am fost tras la Dej la judele de instrucție, că am dat un Manifest învătătorului să-l cetească poporului. Au mai ascultat 5 martori — și vor fi chemați încă 5. Ura contra mea în așa grad a ajuns, încât nu pot participa cu colegii și amicii mei la un pîhar de bere fără a fi infestat. Am fost denunțat la căpitanul orașului din Gherla, și la episcopie că încă tot mai sînt liber, caută toate mijloacele a mî încurca. Astfel postarul din Gherla, ca să provoc disensiuni și să mî poată arăta procurorului ori subpreztorului meu, în 10 l. c. mi denega primirea banilor trimiși spre reținoarea prenumerațiunii la „Tribuna“, sub pretext că n'am scris „să“, ci cinci, — și-mi trimite asignațiunea postală cu banii înapoi. Toate acestea numai pentru-că am fost la Cluj în 7, 8 și 9 Mai și pentru-că gendarmii m'au denunțat ca cel mai periculos. S'au purtat mai sîlbatic decît fiarele pădurii la mine. Mare supărare i-a făcut răspunsul meu și multă trudă pentru a-l scrie:

Am fost la Cluj, ca să vîd Români din toate provinciile locuite de Români, și sînt deplin satisfăcut, că, trecînd la Dr. Rațiu, la hotelul „Biașni“ fui fericit a mî întîlni și a auzi vorbiri frumoase de Românul Băsbăbean, altul din România liberă, din Bucovina și mulțime de ardeleni maltratați.

La aceste infuriându-se, și vîzîndu-mi soțim răzimată la fereastra din afară, o provoacă a se depărta, dar fără succes. Mî provoacă pe mine să o fac atență de urmărire triste. Îi răspund: „dacă nu o poți suferi ia arma dela tovarășul d-tale și implîntă-i baioneta în piept și la moment va dispăre. Alt-cum nu se va aduce, căci e interesată de soarta mea. Destul de rău ați făcut ca ați exclus-o“. Într'aceea vîzînd pe nepoata Eugenia intrînd pe lîngă gardist, oficerul răcnește ca un sîlbatec înjurînd ca un cocci

Se miră că nici soția nici nepoata mea, deși crescute la ursuline în Sibiu, în Bistrița și Blaj, nu vreau să vorbească limba lui Arpád. Dl Dr. Chereșteș, advocat în Dej a telegrafat după deputațiunea ce era pe cale cu preotul Popescu la ministru, că asemenea casuri s'au întemplat și în Bonțiu. Pentru aceasta îl provoca la duel, căci vezi Doamne, nu e așa prost ca cei dela fratele Popescu — barem de-ar fi primit duelul să-și peardă steelele și să fie înfundat și la umbră domnul oficer, ce de sigur s'ar fi întemplat, căci pe advocatul Dr. Ioan Chereșteș eu l-am rugat, descriindu-i ca să-l arete publicității, cerînd satisfacție și la înaltul minister, dînd și o plenipotență subscris de 2 martori.

Aceasta o aduc la cunoștința publică.

Bont, la 28 Iulie 1894.

Dionisiu Deac,
pre t.

CRONICĂ

În exil. Cu trenul de aseară au plecat la Seghedin doamna Emilia Rațiu cu fiecele Felicia și Dorina. Domnia-lor vor sta exilate din lumea românească doi ani, cât va sta acolo și dl Dr. I. Rațiu, venerabilul nostru conducător, căruți îl dorim ca prezența familiei sale să-i mîngăie zilele grele de temniță unguiească. La gară d-na și domnișoarele Rațiu au fost petrecute de toți prietenii din Sibiu și giur. Cu dumnealor a plecat și amicul nostru Russu Șirianu, care va visita antăiu Seghedinul și apoi pe întemnițații din Vaț.

Patia suspendat. Camera advocațională din Alba-Iulia, în urma sentinței Curții cu jurați în procesul Memorandului, a suspendat pe dl Rubin Patia dela exercicierea advocaturii. Cancelaria domnului Patia a primit-o dl Mateiu Nicola, advocat în Alba-Iulia.

Justiție maghiară! Din Oprea-Cârțișoara ni-se relatează următorul cas: În 11 Iulie a. c. s'a pertractat înaintea tribunalului criminal din Brașov cauza unui finanț ungar, care în Septembrie 1890 împuscăse ziua „în amezaa mare“ și dinaintea porții pe servitorul preotului român din comuna Oprea-Cârțișoara. Pe ziua amintită au fost citați, între 14 inși, preotul cu învătătorul și un Jidan, ca martori. La finea interogatorului preotul își compută 5 fl. pe zi și deosebit speșele de călătorie. Să fi vîzut apoi când a zis preotul „5 fl. pe zi“, cum au înholbat din ochi atât președintele cu subprocurorul, care susțineau acuză, cât și jurații. Atunci președintele exclamă: „Az nem lehet“, dăm la d-ta 3 fl. pe zi, „ha nem tesszik, tesszik fellebeszni“, la care cuvinte preotul își și însinuă recursul. Vine mai pe urmă și fiul lui Israel la fasiune socotindu-și 5 fl. pe zi și deosebit speșele de călătorie. Să vezi minune, „az nem lehet“, rostit față cu preotul, s'a prefăcut în „jól van“. Vîzînd preotul această nedreptate, se scoală și-și retrage recursul însinuat. De încheiere observ, că procesul s'a finit cu achitarea acusatului. X. — Sărăcă justiție, pe ce mîni ai ajuns!

Conferență episcopescă. „Magyar Allam“ aduce știrea, că episcopii catolici vor fi convocați pe 17 sau 18 August n. Într-o conferență, spre a stabili modalitățiunile cum să se adreseze episcopatul cătră M. Sa în chestiunea căsătoriei civile.

Pécătoșenia ziarelor maghiare. Precum am mai spus odată, toate foile maghiare s'au aruncat asupra noastră cu învinuirea, că noi am scormit svonul despre împuscarea părintelui Lucaci, ca să agităm. Un ziar din Budapesta spune, că acest svon este „scornitura ticăloasă a „Tribunei“. După acest ziar vine o fiuică din Cluj și taie cu foarfecile (altfel ziarul întreg e redactat cu — foarfeci) ceea ce spune ziarul din Pesta și o publică spre delectarea cetitorilor sei. Uită însă fiuica această pécătoasă, că totmai ea a publicat antăiu acest svon încă înaintea noastră, în edițiunea de dimineață, pe când ziarul nostru cu „svonul“ a apărut numai seara. Și totuși fiuica pécătoasă mai are obraznicia a veni și ea cu învinuirea — tăiată cu foarfeci din foile din Budapesta. Credem că e de prisos să amintim numele acestei fiuici, când e vorba de minciuni și de ticaloșii, care foie rămîne în urma lui — „Erdélyi Híradó“?...

Patriciul episcop Mețianu. „Dreptatea“ la timpul seu a publicat o desmîntire a enunțiațiunilor patriotice „atribuite“ episcopului Mețianu, de cătră foile maghiare. Noi atunci am spus, că nu punem mult pond pe această dubioasă desmîntire, până-ce nu primim dela „cel mai competent loc“, dela însuși episcopul Mețianu o desmîntire categorică. Acum cetim în „Nemzet“ scrișoarea deputatului Telegdî, care declară hotărit, că „întrădevăr părintele episcop a făcut acele enunțiațiuni patriotice“. Acum e rîndul episcopului Mețianu să desmîntă calumniările, — dacă nu a vrut față cu „foile jidano-maghiare“ — față cu deputatul Telegdî.

Avis maturanșilor an. 1892/3 dela gimnasiul român din Beiuș. În anul curent școlastic 1893/4 s'au întemplat două incidente triste. Moartea crudă a răpit din sinul părinților, din sinul nostru, pe iubiții noștri colegi: Augustin Sabou și Teodor Vostinariu. Regretatul Augustin Sabou, încă în vara trecută, când trebuia să se pregătască la studiile superioare, când avea să intre în viața socială, când bunii părinți așteptau fericirea, crudă și neîncredunabilă moarte l-a răpit din

brațele scumpilor sei părinți. Tot astfel a dispus crudă soarte și cu iubitul și regretatul Teodor Vostinariu. O singură săptămână e dela moartea lui. L-a răpit și pe dînsul din sinul părinților și al nostru, după-ce absolvă cu succes cursul I. de teologie. Teafăr s'a dus dînsul acasă, încât nime nu cugeta că o să dispară așa curînd dintre noi! Ambii, atât Sabou cât și Vostinariu, au suferit de morbul de piept. Să zicem cu toții: „Sit illis terra levis!“ Ear' regretaților părinți: condolețele noastre cordiale. Stina-de-vale, 16/28 Iulie 1894. Salvator Mihail, presedintele convenirii colegiale în anul 1903.

Necrolog. Primim următoarele: Cu cât e mai scumpă înaintea poporului român viața fiilor devotați, cu atât mai jalnică este trecerea lor prematură, lăsînd gol în sinul luptătorilor, între prietenii și mai ales în sinul familiei înfrîtate. Nespus de dureros ne-a atîns moartea neașteptată a unui fiu bun al poporului românesc, a iubitului nostru prieten preot Alexandru Pop de Cernești, în comitatul Solnoc-Dobăca, care în 22 l. c. în urma unui accident a răposat în Domnul în etate de 32 ani. Răposatul a fost un Român adevărat, aderent sincer al partidului național, care cu vorba și cu fapta au dovedit cea mai sinceră alipire cătră cauza națională. Iubirea poporului și a inteligenței române din tot giurul Cerneștilor s'a arătat în modul cel mai pătrunzător cu ocaziunea înmormîntării lui, ce a devenit o adevărată sîrbătoare jalnică în 25 l. c. când s'a astrucat spre odihna veșnică. Douăzeci de preoți, o ceată de inteligenți și mulțime mare de popor român fără deosebire de confesiune au asistat la actul înmormîntării. Preotul Ioan Anca a rostit un discurs funebrel plin de pietate religioasă și de avînt național, ear' iertăciunile dela jalnică familie, prietenii și popor le-a luat părintele dela Rușov Ioan Dragomir. Apoi între acestele melodii jalnice cîntate sub conducerea învătătorului român din Baia-srie Atanasie Lupan a fost petrecut la mormînt, unde încă odată a rostit cuvinte de rămas bun tînărul Drd. Iuliu Anca dela universitatea din Viena, care în numele mulțimii adunate a rostit un discurs vrednic de cea mai mare laudă, arătînd cine a fost răposatul și cum cu drept cuvînt și-a elupat stîmna și iubirea conaționalilor sei în viața și jalnică amintire după moarte. Apoi fu astrucat între lacrimile celor de față, când ca la un signal a înfonat toată mulțimea, tot sub conducerea numitului domn Atanasie Lupan cîntecul „Treii color cunosce pe lume“, la al cărui sfîrșit mormîntul bravului luptător a fost împodobit cu un triclor îmbrăcat în doliu. Așa știe poporul român să-și stimeze pe fiii sei devotați, și scriem aceste rînduri ca jalnică lui familie și cei 4 orfani să-și aducă aminte cu vreme, că au avut un fiu și tată vrednic de toate regretetele Românilor celor buni, care l-au cunoscut în viață, ear' căntecul de jale ce l-a compus și l-a cîntat Atanasie Lupan să le fie ca o cunună neveștețită, din care să știe familia dîoasă, ce a perdut ear' orfanii să se năusească a fi prunci vrednici de numele bun al părintelui lor. Dormi în pace, suflet nobil, la mormîntul tîu veghiază părinții tîi, soția ta pruncuții tîi și rugăciunile prietenilor și poporenilor tîi iubiiți și iubitori, care toți îți oftează ca să-ți fie țîrma ușoară și memoria neuitată. Cernești, 25 Iulie 1894
Correspondentul.

Terani români jefuiți. Antoniu Rus și Ioan Beltean, doi țerani români din Mornorista s'au dus la Lipova. În drum au intrat într-o cărcimă unde-și petreceau doi domni, care îndată-ce țeranii au intrat în cărcimă se apropiară de ei și începură să povestească. Țeranii au spus că merg la țîrg și apoi au beat din vinarsul ce i-au oferit domni. Îndată-ce au beat însă începură să amețească și în câteva minute nu mai știau de dînșii nimic, ear' „domni“, i-au desbrăcat și i-au furat banii țeranilor. Făcîndu-se cercetare gendarmii i-au dat de urmă unuia din ei, cu numele Erdős Ferencz, care a mărturisit că el pus în vinars un fel de amestec numit „belladonna“ ca să-i jefuească pe biii țerani. În vîntură țeranilor, nu se stee de vorbă cu ori-ce haimanac ungar s'au jidan „îmbrăcat domnește“ și să nu primescă nimic dela dînșii chiar și pe de geaba. Tímeo Dannaos sed dona ferentes...

Supărare groaznică. „Ellenzék“ din Cluj plînge și se tînguește că Măcîul, Măcîul cel bogat numai doi florini v. a. a dat pentru monumentalul sfîntului Kossuth. O, ce oraș ingrât și mărșav!

Tot mai caraghioși. „Neues Pester Journal“ spune, că de un timp încoace se vîd „foarte mulți“ preoți români prin Budapesta. Foaia amintită zice, că scopul mergerii lor în Budapesta e ca să propage agitațiunea naționalistă. Pe zi ce merge „patrioții“ devin tot mai caraghioși. Măne-poimăne o să ajungă cu toții la balanac.

Înștiințare. Din Lugoj primim spre publicare următoarele: Sîntem în ajunul arîndării așa numitelor „bazare“, care pe bani românești le-a zidit biserica gr.-or. româză din Lugoj. Scopul zidirii acestora este înmulțirea venitelor bisericii. Locul e potrivit pentru așa ceva. Români mîestrii și neguțătorii așteaptă cu nerăbdare exarîndarea lor, vîind a închiria câte unul-două, ca astfel cel puțin în preajma și sub scutul bisericii să-și caute loc de comerț dinaintea jidovismului hălos, care și în Lugoj progresaază din zi în zi. Comitetul parohial al unei biserici române prin aceste bazare ar pute servi și o cauză națională, exarîndându-le cât se poate — și sînt convins că se poate, — numai la Români. Se svonește însă, că Jidovii temîndu-se de concurență au început a-și vîrî coada și aci vîind a le închiria. Sperăm, că mai vîrtos preșe-

dintele comitetului parohial, dl It. Antonescu și dl protopresbiter Dr. George Popovici...

Tiner de mare speranță. Ficiorul comitetului-suprem din comitatul Zala...

Tempestate. În 31 Iulie noaptea s'a descărcat asupra comunei române Terenteza...

Cutremur de pământ în Vinga. În 29 Iulie n la 3 oare dimineața s'a simțit în orașul Vinga un lin cutremur de pământ...

Regele Carol în Viena. Se anunță din Viena, că regele Carol al României în călătoria spre Neuwied a sosit la 31 Iulie...

Demonstrațiune în contra consulului austro-ungar din Iași. „Pester Lloyd” înregistra după o foaie din București...

Nonc omposiții musicale. Cetim în „Gazeta Bucureinei”: dl Tudor cavalier de Flondor, cunoscutul nostru compozitor...

Muștele columbace. „Dreptatea” spune, că în comitatul Caraș-Severin, la hotarele comitatului Timiș...

Starea de asediu în Sicilia. „Polo Romano” anunță, că regele Umberto ar fi iscat un decret, prin care se desființează starea de asediu în Sicilia.

Războiul între China și Iaponia. După o depeșă din Londra a lui „Kölnische Zeitung”, războiul între China și Iaponia...

Din public.*

Convocare.

Adunarea generală a despărțământului XI. (Blaj) al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”...

Onorații domni membri și toți Români binevoitori din despărțământ, care se interesează de binele și prosperarea Asociațiunii noastre culturale...

Între obiectele ordinare prescrie prin regulamentul Asociațiunii va fi reelegerea sub-

* Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea

comitetului pe un nou period de 3 ani, și alor doi delegați ai despărțământului spre a participa la adunarea generală...

Blaj, 1 August 1894.

I. German, director

Aron Deac, notar adhoc.

Avis domnilor învățători.

Și până a apare în foaia arhiepiscopiei noastre concursul deja așternut veneratului consistor, ca prieten al școlii fmi iau voea, din cauza scurtimii timpului la concurs...

Termin de concurs 6/18 August a. c.

Dela concurenți se recere, pe lângă calificățiunea pedagogică prescrișă, se-și dovedească totodată capacitatea de a instrua și conduce un cor vocal în 4 voci...

Concurenții au a se presenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare în biserică, spre a fi cunoscuți și a-și arăta dexteritatea în cântări și conducerea corului...

Instrucțiunea începe la 1 Septemvrie nou a. c.

Emolumentele:

Leafă 300 fl., onorar pentru corul vocal 120 fl., tantiemă din venitele corului la concerte, locuință corâspunzătoare la școală...

Învățătorii cu serviciu excelent de mai mulți ani, dacă au înființat sau condus deja vre-un cor vocal de 4 voci, sânt preferiți. După un an de serviciu intru toate corâspunzător 'i-se pune în vedere, cu începerea anului următor, mărirea onorariului...

Cererile, instruate amăsurat normelor în vigoare, au a se adresa — prin oficiul protopresbiterial — comitetului parohial gr.-or. în Deva. Observ, că de 6 ani încoace leafa învățătorului se răspunde regulat. Su-cursul moral și material încă ti este asigurat învățătorului presumpțiv; cerem însă, să fie inteligent, activ și moral, om cu vederi independente; pe lângă aceste însușiri are frumos teren de activitate în inima comitetului nostru. Toți îi sîntem prieteni de cauză.

Deva, 19/31 Iulie 1894.

August A. Nicoară.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 3 August n. Foaia oficială publică un ordin de zi pentru armată, în care se zice: deo cerul, ca spiritul decedatului arhiduce Wilhelm să vețuească vecinic în arma, pentru care inima lui a bătut atât de ferbinte și căreia 'i-a indicat căile cătră o perfecționare continuă. Spre a da expresiune mulțumitei nestrămutate perpetue pentru decedatul M. Sa a dispus, ca regimentul de artilerie nr. 3 să poarte pentru totdeauna numele arhiducelui Wilhelm.

Înmormântarea arhiducelui Wilhelm s'a făcut cu cea mai strălucită pompă funebrală. După cociug urma arhiducele Eugen. Maiestatea Sa Mon-archul și ceialalți membri ai familiei domnitoare au așteptat conductul în biserică Capucinilor. Cadavrul arhiducelui Wilhelm a fost așezat în cripta Capucinilor.

Lyon, 3 August n. (Procesul lui Caserio.) Acusatul declară, că el e anarchist cu trup și suflet. Cuvintele lui produc la auditori o mișcare de indignație. Acusatul protestează în contra afirmării, că el ar fi nebun. Declară apoi că urește burghezimea și nu a avut nici conducător nici complici, ci a săvîrșit fapta din îndemn propriu. Ascultarea se continuă.

Bibliografie.

A apărut:

Rolul și drepturile Românilor tranșcar-patini. „Cestiunea națională”. De B. De-la-vrancea. Discurs pronunțat în întrunirea publică din Ploiești, la 19 Decemvrie 8193. București. Tipografia „Voiața Națională”. Strada Băcani, 5 (Hotel Kiriazii.)

A apărut nr. 14 al admirabilei reviste iustrate pentru familie „VATRA” cu următorul sumar: Sorbona. Tipuri bucureștene de Basarabeanu. — Puteri elementare. Versuri de V. D. Păun. — Plaiul Tătarilor. Legendă de S. Fl. Mărian. — Fata leneșe. Poveste de N. D. Popescu. — Sânziene. Versuri de Maria Baileanu. — Mărturisirile Dorettei. După Castelnuovo. De Teodora Conta. — Pastel. Versuri de Virgil Cisman. — De cătători. Versuri de G. Murnu. — Mara. De I. Slavici. — 1877—1878. Versuri de H. G. Lecca. — Epidemii istorice. De G. Vasiliu. — Zi aniversară. După Dykens. De E. Florescu. — Snoave din popor. De D. Stănescu. Magie de salon. De A. I. Rod. Fel de fel. — Ilustrațiuni: Pisicile pe velocped. — Piața florilor. — În Egipt. — Autor și critici. — Din Munții noștri. — Frumsețea orientală. — Mamă vitregă. — Un savant.

În editura tipografiei Davit I. Benvenisti din Craiova au apărut următoarele cărți:

Cursul superior primar complet pentru ambele sexe de Științele fisico-naturale. Zoologie, botanică, mineralogie, agricultură, industrie și comerț. Redactate după programul analitic. Cu 70 gravuri. Ediția I.

Cursul mediu primar complet pentru ambele sexe de Științele fisico-naturale. Botanică, agricultură și fizică. Redactate după programul analitic. Cu 70 gravuri. Ediția I.

A apărut:

Einige Worte zur Tuberculose und Krebs-behandlungsfrage (Câteva cuvinte privitoare la cestiunea tratării tuberculozei și a racului.) De Dr. Severin Robinski. Berlin, 1894.

Editura Robinski et. comp.

A apărut:

„O șezătoare la țeară” sau „Povestea călătoriei lui Moș-Albu”, de Anton Pan. Carte de petrecere de cuprins hazliu. Ediție nouă a librăriei Ciurecu din Brașov. Preț 30 cr.

Extrase din foi bisericesci și școlastice

Posturi vacante:

Un post de paroh în parohia de cl. III. Veseud, protopresbiteratul Agnitei (archidieceasă.) Emolumentele împreunate cu acest post dau un venit anual de 377 fl. 95 cr.

Petițiunile se se subștearnă până în 9 August st. v. oficiului protopresbiterial gr.-or. în Agnita.

Un post de paroh în comuna Lunca protopresbiteratul Zarendului (archidieceasă.) Emolumentele împreunate cu acest post dau un venit anual de 363 fl.

Petițiunile se se subștearnă până în 9 August v. oficiului protopresbiterial gr.-orient. în Brad.

Un post de paroh în parohia de cl. III. din comuna Răcățau, protopresbiteratul Sebeșului (archidieceasă.) Emolumentete împreunate cu acest post dau un venit anual de 402 fl.

Petițiunile se se subștearnă până în 9 August v. oficiului protopresbiterial greco-or. în Sebeș.

Călindarul zilei.

23 Iulie (4 August) 1894.

Iulian: Muc. Trofim.

Gregorian: Inocențiu.

Soarele: răsare 4.17 apune 7.54 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 3 August n. 11 oare dimineața.

Table with 5 columns: Presiunea atmosferică, Diferența din prezintă, Temperatura după Celsius, Maximal și minimal de temperatură, Direcția vântului.

Din țeară 1 August n. 7 oare dimineața.

Table with 5 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică, Temperatura Celsius, Vântul (direcția și tăria).

Sosiți în Sibiu.

La 3 August n.

Hotel „Habermann”. Șirețzan, profesor, din Rîmnic Carlotia Wolf, din Brașov. Rantă, protopop, Jopescu, veterinar, din Rîmnic. Braun, comerciant, din Baia-mare.

Economic.

O școală de specialitate. Cu 1 Octombrie se va deschide în Zlatna (comitatul Albei-inferioare) o școală de sculptură și poletură în peatră, care va avè 4 cursuri. La această școală se primesc tineri, cari au împlinit al 12-lea an al etății și au absolvat 2 clase în școalele medii ori 6 clase în școalele populare, ori depun examen corâspunzător de suscepere. Didactru deocamdată nu se plătește. Suplicele pentru primirea în școală, provăzute cu atestat de naștere, atestat medical, testimoniu școlastic și declarațiunea de învoire a părinților (tutorilor), au să se adreseze până în 1 Septembrie n. inspectorului școalelor industriale Sterény József în Budapesta.

Furnisare. La camera comercială și industrială din Brașov se poate vedè un concurs scris din partea căilor ferate de stat ung. privitor la procurarea și furnisarea de tălpăre (șliperi) pe seama acelei căi ferate, precum și condițiunile liferățiunii. Ofertele ajustate conform prescrișelor au să se însinue în scris cel mult până în 7 Septemvrie n. a. c. la 12 ore din zi.

Recolta porumbului. În urmarea îndelungatei și intensivei ferbințeli din timpul din urmă cucuruzul s'a nimit total. În cele mai mlnte locuri 'i-au și tăiat și 'i dau de nutremânt vitelor, cari mai ales în șesuri nu mai au nimic de pășunat.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 17—18 și 19 Iulie v. 1894.

P. Theochar & Co. lui M. Velf, grâu n. 8 v. hect. 7 87 lei. Rottenberg lui L. Mendl & Co, porumb 6500 hect. 6.42 lei. Wender lui H. Zentler & Co., porumb 7000 hect. 6.85 lei. Tzoucos & Lecos lui I. G. Sassu, porumb 7000 hect. 6.95 lei. Jeschec & Co. lui Schlesinger, colza 10 v. hect. 18 lei. H. Zentler & Co. lui Tzoucos & Lecos, porumb 7000 hect. 7.05 lei. Tzoucos & Lecos lui N. Copsidas, porumb 7000 hect. 6.95 lei. I. Zoref lui Chrisoveloni fr., porumb 7000 hect. 6.65 lei. I. Zoref lui Chrisoveloni fr., porumb 3500 hect. 6.65 lei. L. Dreyfus & Co. lui Galano & Luludi, porumb 7000 hect. 7. lei. F-ții Bach lui L. Mendl & Co., porumb 14.500 hect. 6.55 lei.

Cereale sosite.

Pe apă: Grâu 17.200 hect., săcără — hect., porumb 33.700 hect., grâu 4600 hect., porumb 20.700 hect., orz — hect.

Pe uscat: Grâu 10.000 hect., săcără 1400 hect., porumb — hect., grâu 10.800 hect., porumb 3500 hect., rnz 2900 hect.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu. Dela 3 August n. Grâu fr. no 76 până 80 chilo fl. 5.40 până 6. —, grâu mostecat 7 până 74 chilo fl. 4.30 până 4.50, săcără 70 până 74 chilo fl. 3. — până 3.70, orz 62 până 68 chilo fl. — până —, ovă 42 până 48 chilo fl. 3.20 până 3.6) cucuruz 70 până 74 chilo fl. 4.20 până 4.50, mlaiau 78 până 82 chilo fl. 4. — până 4.50, cartofi 68 până 70 chilo fl. 1.10 până 1.25, sămânță de cânepă 48 până 50 chilo fl. 4.80 până 5. —, mazăre 76 până 80 chilo fl. 4.50 până 5. —, linte 78 până 82 chilo fl. 9. — până 10 fa-ole 76 până 80 chilo fl. 4. — până 4.50, păsat de grâu 100 chilo fl. 13.50 până 14. —, făină nr. —, fl. 13.50 făină nr. 14. — fl. 12.50, făină nr. 13. — fl. 10. — s'ănină 100 chilo fl. 54. — până 56 —, unsoare de pore fl. 52. — până 56, sâu brut 100 chilo fl. 26. — până —, sâu de lumini fl. 33. — până fl. 34. —, lumini tur-nale de sâu fl. 38. — până fl. 40. —, săpun fl. 20 până 30. —, fân 100 chilo fl. 1.40 până 1.80, cânopă fl. 35. — până 37. —, lemne de foc uscate m. cub fl. 3. — până 3.25, spirt p. 10) L. % 55 — până 57 cr., carnea de vită chilo 52 cr. până 63, carnea de vită 40 până 45 cr., carnea de porc 44 până 49 cr., carnea de berbeco — 26 până 32 cr., ouă 10 cu — până 10 cr.

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 1 August n. s'au notat: ungurești bătrâni grei 40 1/2 cr. până 4 1/4 cr., de mijloc 40. — cr. până 4 1/4 cr., ungurești grei tineri 42 — cr. până 44. cr., de mijloc 42 1/2 cr. până 43 — cr., ușori 43 — cr. până 44. — cr. marfă țerănească grea 41. — cr. până 43 — cr. de mijloc 41. — cr. până 42. — cr., ușoară 42 cr. până 44. — cr., românești, de Bakony, grei — cr. până — cr., tranșito grei — cr. până — cr., tranșito de mijloc — cr. până — cr. până 1.80, cânopă fl. 35. — până 37. —, lemne de foc uscate m. cub fl. 3. — până 3.25, spirt p. 10) L. % 55 — până 57 cr., carnea de vită chilo 52 cr. până 63, carnea de vită 40 până 45 cr., carnea de porc 44 până 49 cr., carnea de berbeco — 26 până 32 cr., ouă 10 cu — până 10 cr.

Dr. I. T. MERA

medic român

în Karlsbad, Markplatz „Tempel”.

[133] 10—12

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 1 August n. 1894.

Table with multiple columns: Sămânțe, Prețul per 100 chilogr., etc. Includes data for various grains and oil.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 3 August n. 1894.

Table with 3 columns: Mărfuri, Cump., Vânz. Includes data for flour, oil, and other goods.

Bursa de Budapesta.

Din 3 August n. 1894.

Table with 3 columns: Mărfuri, Cump., Vânz. Includes data for various commodities and exchange rates.

Bursa de Viena.

Din 1 August 1894.

Table with 3 columns: Mărfuri, Cump., Vânz. Includes data for various commodities and exchange rates.

Bursa de București.

Table with 3 columns: Mărfuri, Cump., Vânz. Includes data for various commodities and exchange rates.

Table with 3 columns: Mărfuri, Cump., Vânz. Includes data for various commodities and exchange rates.

Redactor responsabil: Alexandru Dordea. Proprietar și editor: T. Liviu Albiu.

Publicațiune.

Mercuri în 8 August st. n. la 2 oare după amiază se va vinde prin licitație publică 80-100 stngini metrici de lemne de fag uscate, ce se află așezate în comuna Sadu.

Sadu, 2 August 1894 st. n.

Primăria comunală:

Ioan Tattu, Popovici, primar, notar.

La „Institutul Tipografic” în Sibiu se află de vânzare: PORTRETUL dlui Dr. Vasile Lucaciu. Un tablou în mărime de 38x28 cm. Prețul 50 cr.

Szebenvármegye alispánja.

12705—1894 szám. [1773] 2—2 II.

Pályázati hirdetés.

Szebenvármegye törvényhatóságánál ujon rendszeresített évi 800 frt. fizetés és 150 frt. lakbérletmennyel javadalmazott szolgabírói állásra ezennel pályázatot nyitok.

Felhívom a pályázni ohajtókat, hogy az 1883. évi I. tcz-ben előirt minősítést igazoló bizonylatokkal felszerelt kérvényeiket folyó évi augusztus hó 15-éig, közvetlenül Szebenvármegye méltóságos főispánjához nyújtsák be.

Nagy-Szeben, 1894 Iulius hó 31-én.

alispán helyett:

Tobias, főjegyző.

De vânzare!

Casa din strada Pușcăriei (Schützengasse) Nr. 1 b. se vinde din mână proprie. Cumpărătorii se pot informa despre preț tot în același loc.

PIANURI ALESE

are in deposit

prăvălia HELDENBERG în Sibiu.

Tot felul de piane (Flügel, Stutzflügel), mignon și pianino.

Toate pianurile vin cu mult mai ieftin decât dacă cineva le-ar cumpăra direct; pe lângă aceea toate sunt exclusiv cele mai bune, alese de specialiști în fabrică, va să zică nu încercate numai de vre-un pianist.

Marfa în rate, pe care o fabrică firme neînsemnate anume pentru traficul provincial și pe care o laudă în tăcere prin agenți de diverse categorii, nu se poate recomanda și nu se poate cumpăra.

Garantie pe mai mulți ani se înțelege dela sine.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărutul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărăniul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstem de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărătnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpărătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarciutul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nuscii-Împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prinsoa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalina păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 b.
O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Maiu 1894.

Table with multiple columns and rows showing train schedules for routes: Budapesta-Predeal, Budapesta, gara de vest-Ruşava-Vercerova, Copsa-mică-Sibiu-Avrig-Făgăraş, Gucerdea-Oşorheiu-Regh-săs., Ghiriş-Turda, Sighişoara-Odorheiu, Simeria (Piski)-Petroşeni-Lupeni, Simeria (Piski)-Hunedoara, Braşov-Zernesol, Braşov-Chezdi-Oşorheiu, Arad-Timişoara, Murş-Ludos-Bistriţa, Careii-mari-Zelău.

Nota: Oarele însemnate în stângă staţiunilor sînt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numărul încadrat cu linii groase însemnează oarele de noapte.